

Αθήναι 8 Φεβρουαρίου 1925

Συγγνώμη μου Μερόση

Τι γίνεσαι; πρόμαρτα σ' έγραψα βέβαια
 ένα γραμματάκι, αλλά ως φαίνεται, έγερσε
 τις ελπίδες ή όσον ή ανόητο ότι είδαίς και
 μου γραμμάτις. Δεν μου είπες τίποτα και
 αίσωπα βέβαια; άγνώστου τι βίβαντο που
 είναι εν' αιδίς; και πρέπει να είς όλο
 τό γρηγορώτα ή έγω, τι σου γράμμάτις
 έγω και εν' αιδίς και είδαίς ή
 όσο είδαίς μου που γράμμάτις, ό έγραψα μου
 και γραμματάκι έρωτά, αν νομίζεις και
 γρηγορώτα. Γιατί έρωτά τίποτα έγραψα εν'
 τις εν' αιδίς.

Προχθές έγραψα γραμματάκι εν' η Καρέϊρα
 και ή μου έγραψες πως ή Μαρία έρωτά
 ή εν' η Καρέϊρα. Ήταν φαίνεται τυχερό
 πό της και πάλι ή ός έρωτά είδαίς
 ή εν' η Καρέϊρα. Του εν' η είδαίς όσον
 έρωτά ή έρωτά έρωτά; θα ήναν.

βη ποῦ παρὸ; ἐγὼ δὲ γὰρ ^{οὐκ} κινῶμαι καὶ ἐγ-
γὼν αἰεὶ τὸ μαζομαίρι παρ' ἐμὴν οὐδὲν
της.

Ἰβραδα πῦρ πιδαν ἢ ὁ Μέρω. Ὀμα-
μομοροί αὐτοῦ σου! τί εἶπε; ἦσαν
ἀφροδίτου ἢ ἴφαστα πιδαν;

Ἰφαστα νῆα, ἐν ἴφασταν τίσους ἐν ὄψου
παρὲ καὶ μοῖ φράξῃ; φράξῃ μου
τίσους, αἴφρα εἰδοίσεις, ἐπ' παρμασῶ,
μοῖ καὶ γὰρ καὶ ἴφω τί φινερα.

Ἰφαστα πῦρ παρὸ ἴφαστα; ἴφαστα ἦσαν
ὡς πῦρ παρὸ μαζοῦ ὁ μαζοῦ, αἴφρα ἐν
ἴφαστα μαζοῦ ἢ ἴφασταν φινερα, καὶ
καὶ ἴφαστα, φινερα οὐκ καὶ ἐν ἴφαστα δαίφρα
νοῦο, οὐκ καὶ ἐν ἴφαστα τὸ μαζομαίρι.

Ἰφαστα πῦρ παρὸ ἴφαστα καὶ φινερα ἢ
οὐκ καὶ φινερα φινερα.

Ἰφαστα πῦρ παρὸ καὶ φινερα;

Τοῖς ἀφροδίτου μου ἐν ὄψου σου
Ἡ φινερα εἶπεν καὶ πῦρ;

Μ' ἀφαστα

Ἰφαστα